



השבוע התמלאו חדרי המערכת בקהל גדול של גברים. הם מילאו את החדרים עד אפס מקום. שכנו שרועים על הריצפה ועמדו דחוקים אל הקירות. היו אלה חברי קיבוץ גבים בנגב. חברים בלבד. אף לא חברה אחת לרפואה.

בקיבוץ היה "יום הגבר". זהו יום שבו כל הגברים יוצאים לחופשי. כדי להגשים בצוותא את מישאלות ליבם. חברי גבים החליטו שאחת ממישאלות ליבם היא לשוחח עם אורי אבנרי.

ביושבו על שולחן הכתיבה של עורך-הכיתוב, שוחח אבנרי במשך שעה וחצי עם הקיבוצניקים הקשוחים. הם המטירו עליו שאלות מכל הסוגים. אבל נראה שדווקא ענייני העולם הזה מעניינים אותם יותר מענייני כנסת והסתדרות. מדוע מפרסמים שמות של השודים לפני שהורשעו בדיון? (אבנרי הסביר את הנימוקים בעד ונגד, הביע את דעתו שבחשבונו הסופי טובת הציבור וטובת העצורים עצמם דורשת את הפירסום; כדי למנוע מעצרים שרירותיים.)



חברי קיבוץ גבים בשיחה עם אבנרי במערכת יחס מיוחד

מדוע מפרסם העולם הזה בחורות ערומות? (העולם הזה היה השבועון הרציני הראשון בעולם ששבר את הטאבו על תמונות-עירום, אך מאז הלכו בדרך זו עיתונים רבים בעולם המערבי, והעולם הזה נראה ממש שמרני בהשוואה לשבועונים מישפחתיים כמו שטרן הגרמני.)

איך העולם הזה משיג את הידיעות הסודיות שלו? (יש מקורות רבים. אך לעתים קרובות בא המידע מפי אורחים המתקוממים נגד עוול, והרואים בשבועון זה את המכשיר העיקרי במאבק נגד השחיתות. בין השאר סיפר אבנרי איך עלה בידי השבועון — וסיעת העולם הזה בכנסת — לחשוף לראשונה את פרשת נתיבי נפט, קרן-ספיר והמיסחר הארכיאולוגי הבלתי-חוקי של משה דיין, הכל הודות לאורחים שסייעו בידינו בהתגדבות.)

וכן הלאה. כמה שאלות היו פרוכטובטיביות, אחרות היו אהודות. אך האסיפה כולה הייתה בוודאי מדהימה את מאיר יערי, שהחליט באותו שבוע לסגור את קיבוצי השומר הצעיר בפני אבנרי, בהתקפה מזוהה של רצידיב סטאליניסטי.

למעלה הזה היה תמיד יחס מיוחד לחברי הקיבוצים. הם קוראו הנאמנים ביותר. בעוד שגליון העולם הזה בעיר נקרא, בממוצע, עליידי 7 אנשים, הרי גליון קיבוץ נקרא עליידי 30 ואפילו עליידי 50. זה רע בשביל התפוצה, שעליה אנחנו מתקיימים. אבל זה מחמיא מאד.

צביטה בלב ★

לרגל אחד נצטט לבנו השבוע. זה היה כאשר ראינו בעיתון זר תצלום-חדשות: אמו של אלכסנדרוס פאנאגוליס מתבקת את בנה בן ה-34 עם שיחרורו מהכלא ביוון.



אלכסנדרוס פאנאגוליס ואמו טווע לרצח

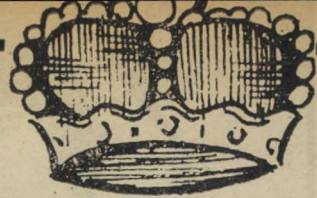
מה זה נוגע לנו? רק בעלי הויכרון שבוין קוראי העולם הזה יזכרו. החל בינואר 1970 הסעיר אורי אבנרי את הכנסת כמה פעמים בקשר עם פרשה שטיפלנו בה גם בשבועון, ושר זעזעה אותנו. היא נגעה לאחד ג'ורג' פאנאגוליס, קצין יווני שערך, הגיע ארצה, ביקש כאן מיקלט מדיני, אך הוסגר עליידי שילטונות ישראל באופן סודי ובלתי-חוקי לידי סוכני-ביטחון יווניים. אלה עלו עימו לאונייה יוונית — ושם הוא נעלם. לפי גירסה אחת התאבד בה. לפי גירסה אחרת עונה עליידי הבלשים היווניים עד מוות, ור הושלך לים.

הפרשה נמסרה לנו עליידי אחיו של הקורבן, סטאטיס פאנאגוליס. שגם הוא נאסר בינתיים.

בשורה של התנגשויות עם שר-המיטרה, שלמה הילל, האשימו אבנרי בסיוע לרצח, מתוך נסיון-נפל לקנות את ליבם של הקולונלים היווניים. אבר נרי אמר שמישפחת פאנאגוליס היתה ידועה כשבט של לוחמי-חופשי. הילל טען לעומת זאת, שבזמן שאירעה הר פרשה, לא הכירה ממשלת-ישראל את שמו של אלכסנדרוס פאנאגוליס. אחיו של ג'ורג', שהתנקש בחיי הרודן ג'ורג' פאפאדופולוס ב-1968 ונדון למוות.

אמם של שלושת בני פאנאגוליס בוודאי לא שמעה מעולם על מאבקו של שבועון ישראלי וח"כ ישראלי נגד העוול שנעשה לבנה ג'ורג' ז"ל, אם כי הדבר פורסם כמה פעמים בעיתון הפאריסי החשוב לה מונדו. אבל אנו מרגישים קירבה מסוימת אליה, והשתתפנו בשימתתה כאשר זכתה, לפחות, בשיחרור בנה השני, שסיפר עם צאתו מן הכלא על העינויים הקשים שעבר.

Handwritten signature or note at the bottom left.



במסגרת אירועי מלכת המים

1973

שני נשפי ענק באילת

בהם תיבחרנה:

מלכת שבא

ונסיכת ים-סוף

שני הנשפים יתקיימו במלון „מלכת שבא“ לרגל פתיחת המלון המחודש

הנשף הראשון

7.9.1973

בו תיבחר „מלכת שבא 1973“

הנשף השני

8.9.1973

בו תיבחר „נסיכת ים-סוף 1973“

בשני הנשפים תצעדנה המועמדות הסופיות בתחרות מלכת המים 1973

כשהן מדגימות בגדי חוף של „מווה“ מכנסי ג'ינס של „ליו“ חולצות „אומן“ איפור „הלנה רובינשטיין“ בתוכנית האומנותית:

החלונות הגבוהים - שמוליק

קראוס, ג'וזי כץ, אלי מאן

אילנה רובינא ולהקתה

יעקב בודו. מנחה: גדי יגיל